

Invloedsmijnen

Magnetische mijnen.

Luchtmijnen

Akoestische mijnen

Drukmijnen

Luchtmijnen welk door een vliegtuig wordt gelegd en vaak s' nachts boven de havens en steden werden afgeworpen

Om de schade te maximaliseren werden brandbommen veelal voorafgegaan door zware explosieven (*luchtmijnen*) die tot doel hadden daken van huizen te blazen zodat de brandbommen in het interieur van de gebouwen zouden ontploffen. Door de ravage in de straten werd ook de toegang voor de brandweer bemoeilijkt.

Februari 1945 Dresden

Het bombardement van 13-14 februari 1945 werd in drie aanvalsgolven uitgevoerd, door in totaal bijna 1500 vliegtuigen die brisantbommen en brandbommen afwierpen. Het gebruik van brandbommen was niet uniek voor de aanval op Dresden. De RAF gebruikte deze vaak bij haar strategische bombardementen, die vrijwel steeds 's nachts werden uitgevoerd. De bewust veroorzaakte branden dienden naast hun verwoestende werking ook als baken om de grote aantallen bommenwerpers naar hun doel te leiden.

De eerste aanvalsgolf kwam in de avond van 13 februari en werd uitgevoerd door 244 Avro Lancaster-bommenwerpers van de Britse Royal Air Force. In Dresden was om 21:45 het *Fliegeralarm* afgegaan, waarna veel mensen dekking zochten in hun kelders of schuilkelders. Eerst werden door de Avro Lancasters magnesiumtoortsen (door de Duitsers "kerstbomen" genoemd) aan parachutes gedropt om het terrein goed te verlichten. Vervolgens dropten De Havilland Mosquitos van de RAF-groep nr. 8 rode markeerders op het goed zichtbare Heinz-Steyer-Stadion. Ze gebruikten daarbij hun H2S. Daarna volgde het echte bombardement, dat van 22:15 tot 22:28 duurde. **Eerst vielen er 529 luchtmijnen die vlak boven de grond ontploften en de daken met een schokgolf verwoestten**, daarna werden er 1800 brand- en brisantbommen met een gewicht van in totaal 900 ton afgeworpen. Hierdoor stond binnen een kwartier drie vierde van de oude stad in brand. De vlammen waren tot in de wijde omtrek zichtbaar.

De tweede en hevigste aanvalsgolf volgde na middernacht, van 01.22 tot 01.54 uur. Deze aanval werd uitgevoerd door 529 Britse Lancasters die in totaal meer dan 2600 ton bommen afwierpen (1477,7 ton ofwel 600.000 staafbrandbommen en 1181,6 ton brandbommen). Het getroffen gebied liep van Löbtau tot Blasewitz en van het nieuwe deel van de stad tot aan Zschernitz. Ook enkele gebouwen van het *Stadtkrankenhaus Johannstadt* werden zwaar getroffen, evenals het diaconessenhuis, de Elbwiesen en de Großer Garten. Naar deze plekken waren juist veel mensen gevlucht na de eerste luchtaanval. De Britten losten bovendien antiradarsneeuw om de radar van de Duitse luchtafweer te verblinden. Als gevolg van deze tweede grote aanval konden de branden die door de eerste aanval waren veroorzaakt niet worden geblust en ontstond er in de stad een gigantische vuurstorm toen de verschillende grote branden samensmolten. Hele straten werden hierdoor volledig verwoest en de hitte die ontstond was zo intens dat glas en metaal smolten. Door de aanzuigkracht van de wervelende lucht konden veel mensen niet meer aan de vlammen ontsnappen, zij verbrandden of stikten. Degenen die zich in schuilkelders hadden kunnen verschansen stikten alsnog door de brandgassen.

Deze twee bombardementen bestreken in totaal een gebied van ongeveer 15 vierkante kilometer.

Hierna volgde er een derde aanval op 14 februari, van 12.15 tot 12.25 uur, opnieuw uitgevoerd door de USAAF, met 311 tot 316 B-17-bommenwerpers, ook wel Vliegende Forten genoemd, en tussen de 100 en 200 escortjagers. Hun bommen (800 springbommen (474,5 ton) en 136.800 staaftbrandbommen) troffen vooral de reeds bestaande puinhopen naast enkele wapenbedrijven, het ziekenhuis, het station en het *Reichsbahnausbesserungswerk* in Friedrichstadt. Ze richtten in vergelijking met de eerdere aanvallen niet veel nieuwe materiële schade aan, maar maakten wel nog meer slachtoffers.

Op 15 februari volgde aan het eind van de ochtend een vierde aanval, waarbij de Amerikaanse B-17's nog eens 460 ton bommen afwierpen. Deze kwamen door het slechte zicht echter neer in het hele gebied van Meißen tot aan Pirna.

De Frauenkirche was na de eerste twee aanvallen in eerste instantie blijven staan, maar het gebouw was van binnen compleet uitgebrand en van buiten volkomen poreus geworden als gevolg van de alom heersende verzengende hitte. In de ochtend van 15 februari begaven de buitenmuren het en kwam de koepel omlaag.

De schattingen van het aantal slachtoffers lopen nogal uiteen, maar het meest aannemelijk is het getal van 25.000 doden en 30.000 gewonden. Deze hoge aantallen zijn mede veroorzaakt doordat er op het moment van de bombardementen veel vluchtelingen in de stad waren, die bovendien na de eerste aanvallen geen kans hadden weg te komen doordat ook de treinsporen waren getroffen.

Om een indruk te geven van de hevigheid van het bombardement: het centrum van Berlijn was na honderden bombardementen voor bijna 100% verwoest, in Dresden was dat 70% na slechts één bombardement.

Aerial Mine (Luchtmijn)

Mine that didn't explode (pic taken in Liverpool, Childwall [Score Lane 28?], in 1940):

